

der er kommet Udtalelser fra forskjellige Sider, som tyde paa, at der er dem, der faae fuldt op. Den Gang Lønningslovene vare til Forhandling her i Thinget, stemte jeg for, at Revisionen ikke skulde foretages før om 10 Aar, fordi jeg faae, at det ikke var muligt at faae de store Lønninger satte noget ned; fra den modsatte Side stemte man for det Samme af en anden Grund, idet man mente ikke at kunne faae Lønningerne højere op. Nu kommer Tilfældet os til Hjælp, idet Thing bliver dyrere og Lønningerne derved ligesom af sig selv blive lidt lavere; men jeg tror paa ingen Maade, at Lønningerne nu ere saa smaa, som der klages til. Naar jeg kom til at bruge den Vittighed, som det ærede Medlem sagde, at nævne Bengalen, saa skal jeg sige, at naar man læste Bladene, saa stod der bestandig Tale om Embedsmændenes Sult og Glendighed ved Siden af den Glendighed, der var i Bengalen, men saa blev det rigtignok noget strengere i Bengalen, thi der var der Nogle, der døde af Sult. Saa vidt har man dog ikke set, at det er gaaet Embedsmændene hos os. Jeg tror, at de Klager, der ere komne frem, ere overdrevne, men jeg vil indrømme, at der er dem, der kunne trænge til en lille Lønningsforhøjelse, og derfor er jeg ogsaa villig til at gaa ind derpaa. Jeg kan kun ikke forstaa, at de, der finde, at der er en saadan Glendighed tilfede, ikke ville stemme derfor.

Formanden: Den Gang, Forhandlingerne have taget, foranlediger mig til at henlede Opmærksomheden paa, at der jo nu efter Tilbage-tagelsen af Ændringsforlaget under Nr. 7 ikke foreligger Forslag til nogen ny Lønningsforhøjelse af væsentlig anden Karakter end det, der blev vedtaget ved 2den Behandling. Foruden Forslagene under Nr. 1 og Nr. 2 foreligger der jo kun Forslag til Forhøjelse af Medhjælpssummerne i Overensstemmelse med den Beslutning, der er tagen ved 2den Behandling. Jeg beder ærede Medlemmer tage dette i Betragtning og begrænse deres Foredrag derefter. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Octavius Hansen: Det forekommer mig dog, at der nu foreligger til Afgjørelse for hvert enkelt Medlem, om han vil stemme for, at Finantsloven skal gaa over til det andet Thing i den Skikkelse, som den har faaet ved 2den Behandling navnlig med Hensyn til Lønningsforhøjelsen.

Formanden: Nei, det ærede Medlem har vist ikke været til Stede, den Gang jeg satte Sagen under Forhandling. Det Affnit, der nu er til Forhandling, bestaar kun af 10 bestemte Ændringsforslag, men Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse foreligger ikke nu; det vil komme til at foreligge i næste Møde.

Octavius Hansen: Ja, jeg skal blot tillade mig at udtale ganske i Almindelighed lige over for det Foredrag, vi nylig hørte af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), at naar han her fremhævede, at den hovedsagelige Grund, og saa vidt jeg forstod ham, endog den eneste Grund for Staten til at give Lønningsforhøjelse, som Situationen er, ikke var den, at Embedsmændene have nogen Ret, men var Humanitets hensyn, saa kan jeg være fuldkommen enig med ham og det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) i, at Embedsmændene ikke have nogen Ret — de have Ret til at sige, at naar Staten ikke vil give dem højere Løn, saa ville de gaa deres Vej, men ikke videre — men deraf følger ingenlunde, at det kun skulde være Humanitets hensyn, som skulde lede os til her at bevilge en Forhøjelse af Embedsmændenes Lønning. Man maa dog først og fremmest i dette Forhold betragte Staten som en Driftsherre, der for det Første skal være human, men dernæst ligesom andre Driftsherrer skal se at faae det Arbejde, den skal have besørget, udført af dygtige Kræfter, og naar Omstændighederne ere saaledes, at Embedsmændenes Lønninger komme i et saadant Forhold til Livsforbrødenhedernes Pris, at de, der have gode Evner og kunne skaffe sig Udkomme paa andre Maader, ikke kunne være tjente med at være Embedsmand, saa siger jeg, at det er en slet Økonomi af Staten at stille Embedsmændene saaledes, at alle gode Kræfter blive jagte bort fra Embedsveien. Dette forekommer mig at være det Hovedmotiv, der maa lede os ved Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal indbrømme Lønningsforhøjelse, ved Siden naturligtvis af de Humanitets- og Billigheds hensyn, som det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgkreds fremhævede. Jeg var fraværende, den Gang det af Regjeringen forelagte Lønningsforhøjelsesforslag var under Forhandling, og dette er maaste Grunden til, at jeg aldeles ikke kan forstaa, hvorfor dette Forslag den Gang ikke kom til 1ste Behandling. Det blev jo udtalt i Dagsordenen, at paa Grund af det politiske Forhold, der bestaar mellem Regjeringen og Folkethinget, kunde man ikke indbrømme denne Forhøjelse af de 15 Procent o. s. v. af Lønninger indtil 1,600 Rd. Utsaa det politiske Forhold maatte forhindre at bevilge 15 Procent af Lønninger indtil 1,600 Rd., men derimod har det politiske Forhold ikke det Mindste at gjøre med at bevilge 10 Procent af Lønninger indtil 1,200 Rd. Hvorledes det politiske Forhold kan være mere afgjørende i det ene end i det andet Tilfælde, kan jeg ikke forstaa; men jeg skal ikke komme videre ind derpaa. Jeg skal blot beklage, at denne Sag, som dreier sig om 300,000 til 400,000 Rd., er kommet til at foreligge ved Finantslovens Behandling, uden at der har været Leilighed til at drøfte den i Udvalg, saaledes som dog